

מ"ת 52022/10/18 - מוחמד חדקה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

מ"ת 52022-10-18 ישראל נ' סיידה(עצור/אסיר בפיקוח) ואח'
תיק חיצוני: 396137/18

בפני כבוד השופטת רננה גלפז מוקדי
מבקש מוחמד חדקה (עצור/אסיר בפיקוח)
נגד מדינת ישראל
משיבה
החלטה

לפני בקשה לעיון חוזר במסגרתה עותר המבקש לאפשר לו שעות התאוררות, 6 שעות מדי יום.

לטענת המבקש, לאחר 4 חודשי מעצר מאחורי סורג ובריה ו- 10 חודשים במעצר באיזוק אלקטרוני, הגיעה העת לאפשר לו הקלה מסוימת בדמות חלונות התאוררות.

טענות הצדדים ותוכן התסקיר המשלים

בעניין זה, בהסכמת המשיבה, התבקש תסקיר משלים מאת שירות המבחן.

בהתאם, הוגש תסקיר חיובי אשר ממליץ להיעתר לבקשה.

שירות המבחן ציין כי המבקש מסר כי הפרות התנאים אירעו חלקן על רקע בעיות טכניות וחלקן בשל קשיים בפיקוח האנושי כאשר דודתו נהגה לצאת מהבית כדי לשהות עם דודו בבית החולים וממילא מחודש יוני 2019, לאחר תיקון התקלה הטכנית ולאחר שדודו שוחרר מבית החולים, לא היתה כל הפרה. שירות המבחן התרשם כי המבקש חווה הרתעה מההליך המשפטי המתנהל, כי הוא מבין את חשיבות השמירה על תנאי המעצר ומבין גבולות וסמכות חיצונית. לפיכך, המליץ שירות המבחן לשקול בחיוב מתן שעות התאוררות בתוך תחומי הכפר כאבול בו הוא שוהה.

המשיבה מתנגדת לבקשה. המשיבה הפנתה להפרות אשר היו מצידו של המבקש לאורך תקופת מעצרו באיזוק אלקטרוני, בהקשר לכך טענה כי חלק מן ההפרות היו משום שהמפקחים הותירו את המבקש לבדו ללא כל פיקוח ולכן, טענה, אין מקום ליתן בהם אמון כי בשעות ההתאוררות אכן ילוו את המבקש, כאשר לא יהיה תחת הפיקוח האלקטרוני.

כמו כן, הפנתה להחלטה אשר יצאה תחת ידי בית משפט זה והחלטה בערר אשר הוגש עליה לבית המשפט העליון, אשר ציין כי נכון יהיה לשקול את הבקשה בעוד כ- 3 חודשים. לטענת ב"כ המשיבה, יש לגזור גזירה שווה גם על המבקש כאן ולא להיעתר לבקשה בעיתוי זמן זה. מעבר לכך, טענה ב"כ המשיבה כי אין מקום, ככלל, לאפשר התאוררות

ממעצר באיזוק אלקטרוני ואין מקום לחרוג מן הכלל בעניינו של המבקש.

אחר ששקלתי בנסיבות, בחנתי את הטענות ושקלתי את המלצות שירות המבחן, הגעתי לכלל דעה כי דין הבקשה להתקבל, באופן מוגבל, כפי שיפורט להלן.

רקע רלוונטי

המבקש נעצר בתאריך 1.9.18 והועבר למעצר בפיקוח אלקטרוני ביום 22.1.19. מאז ועד היום ניתנו החלטות הנוגעות להוספת מפקחים, נוכח מחלת דודו של המבקש ואשפוזו בבית החולים וניתנו החלטות על פתיחת חלונות במקרים שונים.

עיון בטופס החלטת ממונה מיום 18.6.19 מלמד כי נרשמו לחובת המבקש מספר הפרות בין החודשים פברואר 2019 ליוני 2019. שתיים בגין חיווי המעיד על יציאה לא מאושרת לפרקי זמן קצרים של כ- 10 דקות (31.3.19 ו- 15.6.19) ועוד 3 מקרים שבהם שהה במקום הפיקוח אך ללא ערב. לאחר בירור שנערך לו ביום 18.6.19, הוחלט להשיבו למקום הפיקוח תוך שהוזהר כי אם יימצא שוב ללא פיקוח אנושי, עלול למצוא עצמו מאחורי סורג ובריה.

מאז ועד למועד זה לא נרשמה כל הפרה נוספת.

יצוין עוד כי עם הנאשם, במסגרת כתב האישום, 7 נוספים ומיוחסות להם בצוותא עבירות של הריגה, החזקת סכין שלא כדין, איומים ופציעה בנסיבות מחמירות לפי סעיפים 298, 186, 192 ו- 335 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, בגין אירוע מיום 1.9.18 אשר בו מצא את מותו המנוח יונתן נויסרה.

יתר הנאשמים, למעט אחד שנותר במעצר, מצויים במעצר בפיקוח אלקטרוני, ללא כל התאוררות.

עוד יצוין כי כפי שנמסר על ידי הצדדים במהלך הדיון בבקשה, הראיות בתיק החלו להישמע בתדירות של שתי ישיבות מדי שבוע.

נתונים רלוונטיים נוספים נוגעים לדיון אשר התקיים בבקשתם של שני מעורבים נוספים אשר עתרו לאפשר להם לצאת מדי יום לעבוד. את בקשתם זו מצאתי לדחות מן הנימוקים אשר הובאו בהחלטה ובקצרה יאמר כי הבקשה במהותה היתה לביטול הפיקוח האלקטרוני שכן אין מקום להתיר יציאה לעבודה למשך שעות רבות ביום במסגרת מעצר בפיקוח אלקטרוני.

כמו כן, הבקשה הוגשה בסמוך לאחר שהושבו למעצר בפיקוח אלקטרוני לאחר פרק זמן שבו שהו במעצר מאחורי סורג ובריה ולא סברתי כי חלף "זמן ניכר" או השתנו הנסיבות באופן המצדיק את העיון החוזר במועד שהוא תכוף למועד בו הועברו כאמור. סברתי וכך ציינתי בהחלטתי, כי הדרך הנכונה היא להקל מעת לעת עם חלוף הזמן, בתנאים ואין מקום לביטול הפיקוח האלקטרוני בעיתוי הזמן שבו התבקש הדבר לצורך יציאה לעבודה למחצית משעות היממה. כך גם לא ראיתי כי פחתה מסוכנותם של השניים.

על החלטתי זו הוגש ערר לבית המשפט העליון אשר דחה אותו תוך שציין כי מאחר שלא נרשמה לחובתם של המבקשים הפרה של התנאים, אזי ככל שכך ימשיכו, ניתן יהיה לשקול בחלוף 3 חודשים נוספים את בקשתם לצאת לעבודה במקום הסמוך למקום מעצרם.

דין והחלטה

כידוע, בקשה לעיון חוזר, בהתאם לסעיף 52(א) לחוק המעצרים מוגבלת למקרה שבו "נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה".

בענייננו, המבקש שוהה במעצר בפיקוח אלקטרוני כבר מחודש ינואר 2019, כ- 10 חודשים נכון למועד הדיון בבקשתו והמדובר בפרק זמן המאפשר דיון ענייני בבקשה להקלה בתנאים, בין היתר משום שניתן לבחון בפרק זמן זה את עמידתו של המבקש בתנאים שהוטלו ואת השלכת חלוף הזמן על התובנה ביחס למסוכנותו. אכן, נרשמו לחובת המבקש הפרות, אולם בחמשת החודשים האחרונים שחלפו מאז השימוע שנערך לו, לא נרשמה כל הפרה והמסקנה היא כי המבקש הפנים והבין את המשמעות שתינתן להבא לכל הפרה.

לכך מתווספת התרשמות שירות המבחן כי המבקש הבין והפנים את הגבולות וחווה הרתעה מההליך המשפטי המתנהל כנגדו ומביע תובנה לחשיבות השמירה על תנאי המעצר וכמובן המלצת שירות המבחן לאפשר למבקש את שעות ההתאוררות המבוקשות.

בנסיבות אלו, מקבלת אני את חוות דעת שירות המבחן ואת המלצתם וסבורה כי בשלה העת ללכת צעד לעבר המבקש ולאפשר לו להתאורר מן המעצר בפיקוח האלקטרוני שבו הוא שוהה.

החלטתי זו גם מתיישבת עם החלטת בית המשפט העליון בעניינים של נאשמים 7-8 אשר הובאה בקצרה מעלה, כאשר כאמור, בענייננו, עסקינן במי ששוהה פרק זמן משמעותי במעצר מפוקח ובמהלך חמשת החודשים האחרונים לא נרשמו לחובתו הפרות כלשהן.

לפיכך, לאחר שנטלתי בחשבון גם את העובדה שמדי שבוע מגיע המבקש לדיונים בבית המשפט, אני מתירה למבקש לצאת מביתו מדי יום בין השעות 16:00 ל- 18:00 כאשר הוא מלווה בערב בלבד ולא ייצא מגבולות הכפר כאבול. למען הסר ספק, המבקש אינו רשאי לצאת ממקום הפיקוח בשעות הללו אם לא יהיה לצידו אחד ממפקחיו.

לאור בקשת ב"כ המשיבה לאפשר לה לשקול הגשת ערר על החלטה זו, אני מורה כי שעות ההתאוררות יהיו החל מיום 14.11.19.

בהתאם להסכמת הצדדים, ניתנה ההחלטה בהעדר הצדדים והיא תועבר על ידי המזכירות בדחיפות לב"כ הצדדים ולמנהלת האיוק.

ניתנה היום, י"ד חשוון תש"פ, 12 נובמבר 2019, בהעדר הצדדים.